

ภาคผนวก

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

ภาคผนวก ก

พระราชบัญญัติความรับผิดชอบต่อความเสียหายที่เกิดขึ้นจากสินค้าที่ไม่ปลอดภัย พ.ศ.2551

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติความรับผิดชอบต่อความเสียหายที่เกิดขึ้นจากสินค้าที่ไม่ปลอดภัย พ.ศ. ๒๕๕๑”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหนึ่งปีนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ในกรณีที่มีกฎหมายใดบัญญัติเรื่องความรับผิดชอบต่อความเสียหายที่เกิดขึ้นจากสินค้าที่ไม่ปลอดภัยไว้โดยเฉพาะซึ่งให้ความคุ้มครองผู้เสียหายมากกว่าที่กำหนดในพระราชบัญญัตินี้ ให้บังคับตามกฎหมายนั้น

มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

“สินค้า” หมายความว่า สังกหริมทรัพย์ทุกชนิดที่ผลิตหรือนำเข้าเพื่อขาย รวมทั้งผลิตผลเกษตรกรรม และให้หมายความรวมถึงกระแสไฟฟ้า ยกเว้นสินค้าตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

“ผลิตผลเกษตรกรรม” หมายความว่า ผลิตผลอันเกิดจากเกษตรกรรมต่าง ๆ เช่น การทำนา ทำไร่ ทำสวน เลี้ยงสัตว์ เลี้ยงสัตว์น้ำ เลี้ยงไหม เลี้ยงกุ้ง เพาะเห็ด แต่ไม่รวมถึงผลิตผลที่เกิดจากธรรมชาติ

“ผลิต” หมายความว่า ทำ ผสม ปรุง แต่ง ประกอบ ประดิษฐ์ แปรสภาพ เปลี่ยนรูปตัดแปลง คัดเลือก แบ่งบรรจุ แห่เยือกแข็ง หรือฉายรังสี รวมถึงการกระทำใด ๆ ที่มีลักษณะทำนองเดียวกัน

“ผู้เสียหาย” หมายความว่า ผู้ได้รับความเสียหายอันเกิดจากสินค้าที่ไม่ปลอดภัย

“ความเสียหาย” หมายความว่า ความเสียหายที่เกิดจากสินค้าที่ไม่ปลอดภัยไม่ว่าจะเป็น ความเสียหายต่อชีวิต ร่างกาย สุขภาพ อนามัย จิตใจ หรือทรัพย์สิน ทั้งนี้ไม่รวมถึงความเสียหายต่อตัวสินค้าที่ไม่ปลอดภัยนั้น

“ความเสียหายต่อจิตใจ” หมายความว่า ความเจ็บปวด ความทุกข์ทรมาน ความหวาดกลัว ความวิตกกังวล ความเศร้าโศกเสียใจ ความอับอาย หรือความเสียหายต่อจิตใจอย่างอื่นที่มีลักษณะทำนองเดียวกัน

“สินค้าที่ไม่ปลอดภัย” หมายความว่า สินค้าที่ก่อหรืออาจก่อให้เกิดความเสียหายขึ้นได้ไม่ว่าจะเป็นเพราะเหตุจากความบกพร่องในการผลิตหรือการออกแบบ หรือไม่ได้กำหนดวิธีใช้วิธีเก็บรักษา คำเตือน หรือข้อมูลเกี่ยวกับสินค้า หรือกำหนดไว้แต่ไม่ถูกต้องหรือไม่ชัดเจนตามสมควร

ทั้งนี้ โดยคำนึงถึงสภาพของสินค้า รวมทั้งลักษณะการใช้งานและการเก็บรักษาตามปกติธรรมดาของสินค้าอันพึงคาดหมายได้

“ขาย” หมายความว่า จำหน่าย จ่าย แจก หรือแลกเปลี่ยนเพื่อประโยชน์ทางการค้าและให้หมายความรวมถึงให้เช่า ให้เช่าซื้อ จัดหา ตลอดจนเสนอ ชักชวน หรือนำออกแสดงเพื่อการดังกล่าว

“นำเข้า” หมายความว่า นำหรือส่งสินค้าเข้ามาในราชอาณาจักรเพื่อขาย

“ผู้ประกอบการ” หมายความว่า

(๑) ผู้ผลิต หรือผู้ว่าจ้างให้ผลิต

(๒) ผู้นำเข้า

(๓) ผู้ขายสินค้าที่ไม่สามารถระบุตัวผู้ผลิต ผู้ว่าจ้างให้ผลิต หรือผู้นำเข้าได้

(๔) ผู้ซึ่งใช้ชื่อ ชื่อทางการค้า เครื่องหมายการค้า เครื่องหมายข้อความหรือแสดงด้วยวิธีใดๆ

อันมีลักษณะที่จะทำให้เกิดความเข้าใจได้ว่าเป็นผู้ผลิต ผู้ว่าจ้างให้ผลิตหรือผู้นำเข้า

มาตรา ๕ ผู้ประกอบการทุกคนต้องร่วมกันรับผิดชอบผู้เสียหายในความเสียหายที่เกิดจากสินค้าที่ไม่ปลอดภัย และสินค้านั้นได้มีการขายให้แก่ผู้บริโภคแล้ว ไม่ว่าความเสียหายนั้นจะเกิดจากการกระทำโดยจงใจหรือประมาทเลินเล่อของผู้ประกอบการหรือไม่ก็ตาม

มาตรา ๖ เพื่อให้ผู้ประกอบการต้องรับผิดชอบตามมาตรา ๕ ผู้เสียหายหรือผู้มีสิทธิฟ้องคดีแทนตามมาตรา ๑๐ ต้องพิสูจน์ว่าผู้เสียหายได้รับความเสียหายจากสินค้าของผู้ประกอบการและการใช้หรือการเก็บรักษาสินค้านั้นเป็นไปตามปกติธรรมดา แต่ไม่ต้องพิสูจน์ว่าความเสียหายเกิดจากการกระทำของผู้ประกอบการผู้ใด

มาตรา ๗ ผู้ประกอบการไม่ต้องรับผิดชอบต่อความเสียหายอันเกิดจากสินค้าที่ไม่ปลอดภัย หากพิสูจน์ได้ว่า

(๑) สินค้านั้นมิได้เป็นสินค้าที่ไม่ปลอดภัย

(๒) ผู้เสียหายได้รู้อยู่แล้วว่าสินค้านั้นเป็นสินค้าที่ไม่ปลอดภัย หรือ

(๓) ความเสียหายเกิดขึ้นจากการใช้หรือการเก็บรักษาสินค้าไม่ถูกต้องตามวิธีใช้ วิธีเก็บรักษา คำเตือน หรือข้อมูลเกี่ยวกับสินค้าที่ผู้ประกอบการได้กำหนดไว้อย่างถูกต้องและชัดเจนตามสมควรแล้ว

มาตรา ๘ ผู้ผลิตตามคำสั่งของผู้ว่าจ้างให้ผลิตไม่ต้องรับผิดชอบหากพิสูจน์ได้ว่าความปลอดภัยของสินค้าเกิดจากการออกแบบของผู้ว่าจ้างให้ผลิตหรือจากการปฏิบัติตามคำสั่งของผู้ว่าจ้างให้ผลิตทั้งผู้ผลิตไม่ได้คาดเห็นและไม่ควรจะได้คาดเห็นถึงความปลอดภัย

ผู้ผลิตส่วนประกอบของสินค้าไม่ต้องรับผิดชอบพิสูจน์ได้ว่า ความไม่ปลอดภัยของสินค้าเกิดจาก การออกแบบหรือการประกอบหรือการกำหนดวิธีใช้ วิธีเก็บรักษา คำเตือน หรือการให้ข้อมูลเกี่ยวกับสินค้าของผู้ผลิตสินค้านั้น

มาตรา ๕ ข้อตกลงระหว่างผู้บริโภคร่วมกับผู้ประกอบการที่ได้ทำไว้ล่วงหน้าก่อนเกิดความเสียหายและประกาศหรือคำแจ้งความของผู้ประกอบการเพื่อยกเว้นหรือจำกัดความรับผิดชอบของผู้ประกอบการต่อความเสียหายอันเกิดจากสินค้าที่ไม่ปลอดภัย จะนำมาอ้างเป็นข้อยกเว้นหรือจำกัดความรับผิดชอบไม่ได้

เพื่อประโยชน์แห่งมาตรานี้ ผู้บริโภคมีความหมายเช่นเดียวกับนิยามคำว่า “ผู้บริโภค” ตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองผู้บริโภค

มาตรา ๑๐ ให้คณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค สมาคม และมูลนิธิซึ่งคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคให้การรับรองตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองผู้บริโภค มีอำนาจฟ้องคดีเรียกค่าเสียหายแทนผู้เสียหายได้ โดยให้นำบทบัญญัติเกี่ยวกับการฟ้องและดำเนินคดีแทนตามกฎหมายดังกล่าวมาใช้บังคับโดยอนุโลม

การฟ้องและดำเนินคดีแทนผู้เสียหายตามวรรคหนึ่ง ให้ได้รับยกเว้นค่าฤชาธรรมเนียมทั้งปวงแต่ไม่รวมถึงความรับผิดชอบในค่าฤชาธรรมเนียมในชั้นที่สุด

มาตรา ๑๑ นอกจากค่าสินไหมทดแทนเพื่อละเมิดตามที่กำหนดไว้ในประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ศาลมีอำนาจกำหนดค่าสินไหมทดแทนเพื่อความเสียหายตามหลักเกณฑ์ดังต่อไปนี้ด้วย

(๑) ค่าเสียหายสำหรับความเสียหายต่อจิตใจอันเป็นผลเนื่องมาจากความเสียหายต่อร่างกาย สุขภาพ หรืออนามัยของผู้เสียหาย และหากผู้เสียหายถึงแก่ความตาย สามี ภริยา บุพการี หรือผู้สืบสันดานของบุคคลนั้นชอบที่จะได้รับค่าเสียหายสำหรับความเสียหายต่อจิตใจ

(๒) หากข้อเท็จจริงปรากฏว่าผู้ประกอบการได้ผลิต นำเข้า หรือขายสินค้าโดยรู้อยู่แล้วว่าสินค้านั้นเป็นสินค้าที่ไม่ปลอดภัย หรือมิได้รู้เพราะความประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง หรือเมื่อรู้ว่าสินค้าไม่ปลอดภัยภายหลังจากการผลิต นำเข้า หรือขายสินค้านั้นแล้วไม่ดำเนินการใด ๆ ตามสมควรเพื่อป้องกันไม่ให้เกิดความเสียหาย ให้ศาลมีอำนาจสั่งให้ผู้ประกอบการจ่ายค่าสินไหมทดแทนเพื่อการลงโทษเพิ่มขึ้นจากจำนวนค่าสินไหมทดแทนที่แท้จริงที่ศาลกำหนดได้ตามที่ศาลเห็นสมควร แต่ไม่เกินสองเท่าของค่าสินไหมทดแทนที่แท้จริงนั้น ทั้งนี้ โดยคำนึงถึงพฤติการณ์ต่าง ๆ เช่น ความร้ายแรงของความเสียหายที่ผู้เสียหายได้รับ การที่ผู้ประกอบการรู้ถึงความไม่ปลอดภัยของสินค้า ระยะเวลาที่ผู้ประกอบการปกปิดความไม่ปลอดภัยของสินค้า การดำเนินการของผู้ประกอบการเมื่อทราบว่าสินค้านั้นเป็นสินค้าที่ไม่ปลอดภัย ผลประโยชน์ที่ผู้ประกอบการได้รับ

สถานะทางการเงินของผู้ประกอบการที่ผู้ประกอบการได้บรรเทาความเสียหายที่เกิดขึ้นตลอดจนการที่ผู้เสียหายมีส่วนในการก่อให้เกิดความเสียหายด้วย

มาตรา ๑๒ สิทธิเรียกร้องค่าเสียหายอันเกิดจากสินค้าที่ไม่ปลอดภัยตามพระราชบัญญัตินี้เป็นอันขาดอายุความเมื่อพ้นสามปีนับแต่วันที่ผู้เสียหายรู้ถึงความเสียหายและรู้ตัวผู้ประกอบการที่ต้องรับผิดชอบ หรือเมื่อพ้นสิบปีนับแต่วันที่มีการขายสินค้านั้น

ในกรณีที่ความเสียหายเกิดขึ้นต่อชีวิต ร่างกาย สุขภาพ หรืออนามัย โดยผลของสารที่สะสมอยู่ในร่างกายของผู้เสียหายหรือเป็นกรณีที่ต้องใช้เวลาในการแสดงอาการ ผู้เสียหายหรือผู้มีสิทธิฟ้องคดีแทนตามมาตรา ๑๐ ต้องใช้สิทธิเรียกร้องภายในสามปีนับแต่วันที่รู้ถึงความเสียหายและรู้ตัวผู้ประกอบการที่ต้องรับผิดชอบ แต่ไม่เกินสิบปีนับแต่วันที่รู้ถึงความเสียหาย

มาตรา ๑๓ ถ้ามีการเจรจาเกี่ยวกับค่าเสียหายที่พึงจ่ายระหว่างผู้ประกอบการและผู้เสียหาย หรือผู้มีสิทธิฟ้องคดีแทนตามมาตรา ๑๐ ให้อายุความสะดุดหยุดอยู่ไม่นับในระหว่างนั้นจนกว่าฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งได้บอกเลิกการเจรจา

มาตรา ๑๔ บทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ไม่เป็นการตัดสิทธิของผู้เสียหายที่จะเรียกค่าเสียหายโดยอาศัยสิทธิตามกฎหมายอื่น

มาตรา ๑๕ สินค้าใดที่ได้ขายแก่ผู้บริโภคก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับ ไม่อยู่ภายใต้บังคับของพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๑๖ ให้นายกรัฐมนตรีรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกกฎกระทรวงเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงนั้น เมื่อประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่สินค้าในปัจจุบันไม่ว่าจะผลิตภายในประเทศหรือนำเข้า มีกระบวนการผลิตที่ใช้ความรู้ทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีสูงขึ้นเป็นลำดับ การที่ผู้บริโภคจะตรวจพบว่าสินค้าไม่ปลอดภัยกระทำได้ยาก เมื่อผู้บริโภคนำสินค้าที่ไม่ปลอดภัยไปใช้ อาจก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิต ร่างกาย สุขภาพ อนามัย จิตใจ หรือทรัพย์สินของผู้บริโภคหรือบุคคลอื่นได้ แต่การฟ้องคดีในปัจจุบันเพื่อเรียกค่าเสียหายมีความยุ่งยากเนื่องจากภาระในการพิสูจน์ถึงความจงใจหรือประมาทเลินเล่อในการกระทำผิดของผู้ผลิตหรือนำเข้าตกเป็นหน้าที่ของผู้ได้รับความเสียหาย ตามหลักกฎหมายทั่วไปเพราะยังไม่มีกฎหมายให้ความคุ้มครองผู้บริโภคที่ได้รับความเสียหายที่เกิดจากสินค้า โดยมีการกำหนดหน้าที่ความรับผิดชอบในความเสียหายของผู้ผลิตหรือผู้เกี่ยวข้องไว้โดยตรง จึงสมควรให้มีกฎหมายว่าด้วยความรับผิดชอบต่อความเสียหายที่เกิดขึ้นจากสินค้าที่ไม่ปลอดภัย โดยนำหลักความรับผิดชอบโดยเคร่งครัด

มาใช้ อันจะมีผลให้ผู้เสียหายไม่ต้องพิสูจน์ถึงความไม่ปลอดภัยของสินค้า ตลอดจนได้รับการชดเชยค่าเสียหายที่เป็นธรรม จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

ภาคผนวก ข

แบบสอบถามงานวิจัย

เรื่อง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเลือกร้านค้าส่งสินค้าทอพีวีซีของร้านค้าปลีก
ในเขตอำเภอเมืองและอำเภอฝาง จังหวัดเชียงใหม่

คำชี้แจง

แบบสอบถามฉบับนี้ เป็นแบบสอบถามเพื่อการเก็บรวบรวมข้อมูลนำไปประกอบการศึกษาระดับปริญญาโท เศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต คณะเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ จึงใคร่ขอความกรุณาสละเวลาในการตอบแบบสอบถาม และขอบคุณที่ให้ความอนุเคราะห์ในการตอบแบบสอบถามเป็นอย่างยิ่ง

กรุณาใส่เครื่องหมาย / ลงใน () หน้าคำตอบที่ท่านเลือกหรือเขียนคำตอบในช่องว่างที่กำหนดไว้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานทั่วไปของกิจการ

ร้านอำเภอ..... จ.เชียงใหม่

1. เพศ

() ชาย () หญิง

2. อายุ

() ต่ำกว่า 30 ปี () 30 – 40 ปี
() 40 – 50 ปี () มากกว่า 50 ปี

3. ระดับการศึกษา

() ประถมศึกษา () มัธยมศึกษา/ปวช. () อนุปริญญา/ปวส.
() ปริญญาตรี () สูงกว่าปริญญาตรี () อื่นๆ(โปรดระบุ)

4. ประสบการณ์ในการขายวัสดุก่อสร้าง.....ปี

5. จำนวนพนักงานในร้าน

พนักงานชาย คน พนักงานบัญชี คน
 พนักงานขับรถ คน กรรมการ(ประจำ)..... คน

6. พื้นที่กองเก็บสินค้าที่ออฟฟิศ.....ตารางเมตร

7. จำนวนอุปกรณ์ขนส่ง/ขนถ่ายสินค้า

รถกระบะ 4 ล้อ คัน	รถบรรทุก 6 ล้อ คัน
รถบรรทุก 10 ล้อ คัน	รถเทรลเลอร์/รถพ่วง คัน
รถโฟลคลิฟท์ คัน	พาเลท อัน

8. วันเปิดทำการขายสินค้า (ตามปกติ)

() จันทร์ - ศุกร์ () จันทร์ - เสาร์ () จันทร์ - อาทิตย์

9. เวลาเปิดทำการขายสินค้า (ตามปกติ)

() 8.00 – 16.30 น. () 8.00 – 17.00 น. () 8.00 – 17.30 น.
 () 8.00 – 18.00 น. () ช่วงอื่นๆ(โปรดระบุ).....

10. ความถี่ในการติดต่อซื้อสินค้าจากร้านค้าส่ง

() ทุกวันทำการ () 2-3 วัน/ครั้ง
 () สัปดาห์ละครั้ง () มากกว่าสัปดาห์ละครั้ง

11. ในการซื้อสินค้าท่านมีการเปรียบเทียบราคาก่อนซื้อ

() ทุกครั้ง () เกือบทุกครั้ง
 () บางครั้ง () ไม่เปรียบเทียบ

12. ลักษณะและรูปแบบการซื้อสินค้าทอพีวีซี

ปริมาณการซื้อทอพีวีซีโดยเฉลี่ยต่อเดือน.....บาท

ปริมาณการสต็อกทอพีวีซีโดยเฉลี่ยต่อเดือน

() ไม่สต็อก

() สต็อก.....บาท

ตราทอพีวีซีที่ซื้อมากที่สุดเฉลี่ยต่อเดือน 3 อันดับแรก

() อันดับที่ 1 ตรา.....

() อันดับที่ 2 ตรา.....

() อันดับที่ 3 ตรา.....

ร้านค้าที่ซื้อประจำ.....ร้าน

การรับทอพีวีซีจากร้านค้าส่ง (เรียงลำดับจากมากที่สุด ไปน้อยที่สุด)

() รับเองที่โกดังร้านค้าส่ง

() รับเองที่โรงงานผู้ผลิต

() ร้านค้าส่งเป็นผู้ส่งให้

() ผู้ผลิตของร้านค้าส่งเป็นผู้ส่งให้

เงื่อนไขการชำระเงินที่ท่านใช้เป็นประจำ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

() เงินสด

() เครดิต.....วัน

หลักเกณฑ์สำคัญที่ใช้ในการพิจารณาสั่งซื้อทอพีวีซีในแต่ละครั้ง

() จำนวนทอพีวีซีคงค้างในสต็อก

() จำนวนเงินทุนที่มีในขณะนั้น

() พื้นที่กองเก็บสินค้าที่เหลือ

() ผลตอบแทนพิเศษจากผู้ขาย

() สินค้าจะมีการปรับราคาขึ้น

() อื่นๆ (ระบุ)

ส่วนที่ 2 ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเลือกร้านค้าส่งสินค้าทอพีวีซีของร้านค้าปลีกในจังหวัดเชียงใหม่
ในการเลือกซื้อท่อพีวีซีจากร้านค้าส่ง ท่านพิจารณาปัจจัยใดบ้าง ตามลำดับความสำคัญ
กรุณาระบุความสำคัญของปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเลือกร้านค้าส่งสินค้าทอพีวีซีในจังหวัดเชียงใหม่
ของท่าน โดยทำเครื่องหมาย ✓ ในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเลือกร้านค้าส่ง	ระดับความสำคัญของปัจจัย				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
การมีสินค้าให้เลือกหลายตรา/หลายราคา					
สินค้ามีคุณภาพ					
มีการรับประกันและรับคืนเปลี่ยนสินค้า					
มีสินค้าราคาถูกกว่าร้านค้าส่งอื่นๆ ในสินค้าชนิดเดียวกัน					
สามารถต่อรองราคาได้					
มีเงื่อนไขการชำระเงินหลายแบบ(เงินสด/เงินเชื่อ)					
มีระยะทางไม่ไกลจากร้านค้าปลีก เดินทางไปมาสะดวก					
มีสถานที่จอดรถรับ-ส่งสินค้าสะดวก					
มีการส่งมอบสินค้าตรงตามเวลาที่ต้องการ					
มีการโฆษณาทางสื่อ เช่น วิทยุ หนังสือพิมพ์					
มีการลด แลก แจก แถม อย่างสม่ำเสมอ					
มีการติดตามการขายและแจ้งข้อมูลข่าวสารอย่างสม่ำเสมอ					

ส่วนที่ 3 กลุ่มผู้บริโภคที่ซื้อสินค้าเพื่อวิชีจากร้านค้าปลีกในจังหวัดเชียงใหม่

1. กลุ่มที่ใช้ในงานโครงสร้างพื้นฐาน

ประเภทของงาน โครงสร้างพื้นฐาน

- () กรมชลประทาน () กรมทรัพยากรน้ำ
() การประปาส่วนภูมิภาค () องค์การบริหารส่วนท้องถิ่น

ช่วงระยะเวลาที่มีการใช้งาน

- () มกราคม-มีนาคม () เมษายน-มิถุนายน
() กรกฎาคม-กันยายน () ตุลาคม-ธันวาคม
() ช่วงอื่นๆ(โปรดระบุ).....

2. กลุ่มที่ใช้ในงานเอกชน

ประเภทของงานเอกชน

- () งานอาคารสูง(คอนกรีตเสริมเหล็ก, หอพัก) () งานหมู่บ้านจัดสรร
() บ้านพักอาศัย () อื่นๆ(โปรดระบุ).....

ช่วงระยะเวลาที่มีการใช้งาน

- () มกราคม-มีนาคม () เมษายน-มิถุนายน
() กรกฎาคม-กันยายน () ตุลาคม-ธันวาคม
() ช่วงอื่นๆ(โปรดระบุ).....

3. กลุ่มที่ใช้ในงานเกษตร

ประเภทของงานเกษตร

- () ระบบน้ำในสวนลำไย () ระบบน้ำในสวนส้ม
() ระบบน้ำในสวนลิ้นจี่ () ระบบน้ำในไร่นา
() อื่นๆ(โปรดระบุ).....

ช่วงระยะเวลาที่มีการใช้งาน

- () มกราคม-มีนาคม () เมษายน-มิถุนายน
() กรกฎาคม-กันยายน () ตุลาคม-ธันวาคม
() ช่วงอื่นๆ(โปรดระบุ).....

ข้อเสนอแนะอื่นๆ

.....
.....

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ	นายอนันต์ กาญจนชัยรัตน์	
วัน เดือน ปีเกิด	24 มกราคม 2525	
ประวัติการศึกษา	สำเร็จการศึกษาประถมศึกษา โรงเรียนสมฤดีสมุทรสาคร ปีการศึกษา 2536 สำเร็จการศึกษามัธยมศึกษา โรงเรียนทวีธาภิเศก ปีการศึกษา 2542 สำเร็จการศึกษาปริญญาตรี คณะเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ปีการศึกษา 2546	
ประวัติการทำงาน	พ.ศ. 2547 – 2549	ผู้แทนขายประจำเขตภาคเหนือตอนล่าง
	พ.ศ. 2549 – 2552	ผู้แทนขายประจำเขตภาคเหนือตอนบน บริษัท นวพลสตักอุตสาหกรรม (สระบุรี) จำกัด

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
 Copyright© by Chiang Mai University
 All rights reserved